ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

30. listopadu 2004 *

Ve věci C-16/03,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Hovrätten över Skåne och Blekinge (Švédsko) ze dne 19. prosince 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 15. ledna 2003, v řízení

Peak Holding AB

proti

Axolin-Elinor AB, původně Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a R. Silva de Lapuerta, předsedové senátů, C. Gulmann (zpravodaj), J.-P. Puissochet, R. Schintgen a J. N. Cunha Rodrigues, soudci,

* Jednací jazyk: švédština.

generální advokátka: C. Stix-Hackl,

vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, zástupce vedoucího soudní kanceláře,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 24. března 2004,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Peak Holding AB G. Gozzem, advokat,

— za Axolin-Elinor AB K. Azeliusem, advokat, a M. Palmem, jur. kand.,

— za švédskou vládu K. Wistrand a A. Krusem, jako zmocněnci,

— za Komisi Evropských společenství N. B. Rasmussenem a K. Simonssonem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 27. května 2004,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 7 odst. 1 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1), ve znění Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 (Úř. věst. 1994, L 1, s. 3; Zvl. vyd. 17/01, s. 92; dále jen „směrnice").

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Peak Holding AB (dále jen „Peak Holding") a Axolin-Elinor AB (dále jen „Axolin-Elinor"), původně v době, kdy vznikl předmětný spor, Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB (dále jen „Factory Outlet") ohledně způsobů, jakými společnost Factory Outlet uvádí na trh soubor oděvů označený ochrannou známkou Peak Performance, jejímž majitelem je Peak Holding.

Právní rámec

3 Článek 5 směrnice, nazvaný „Práva z ochranné známky", zní následovně:

„1. Ze zapsané ochranné známky vyplývají pro jejího majitele výlučná práva. Majitel je oprávněn zakázat všem třetím osobám, které nemají jeho souhlas, aby v obchodním styku užívaly:

a) označení totožné s ochrannou známkou pro zboží nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro něž je známka zapsána;

[...]

3. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v [odstavci 1], může být zakázáno zejména:

[...]

b) nabízet zboží pod tímto označením, uvádět je na trh nebo skladovat za tímto účelem anebo nabízet či poskytovat pod tímto označením služby;

c) dovážet [...] pod tímto označením zboží;

[...]"

4 Článek 7 směrnice, nazvaný ve svém původním znění „Vyčerpání práv z ochranné známky", stanovil:

„1. Ochranná známka neopravňuje majitele, aby zakázal její užívání pro zboží, které bylo pod touto ochrannou známkou uvedeno majitelem nebo s jeho souhlasem na trh ve Společenství.

[...]"

5 V souladu s čl. 65 odst. 2 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „EHP") ve spojení s přílohou XVII bodem 4 této dohody bylo původní znění čl. 7 odst. 1 směrnice pro účely uvedené dohody pozměněno a výraz „ve Společenství" byl nahrazen slovy „na území jedné smluvní strany".

Spor v původním řízení a předběžné otázky

6 Peak Holding, společnost dánské skupiny IC-Companys, je mimo jiné majitelkou ochranné známky Peak Performance. Právo užívat tuto ochrannou známku získala společnost Peak Performance Production AB (dále jen „Peak Performance Production"), která je s touto skupinou propojená. Tato společnost vyrábí a prodává oděvy a doplňky označené touto ochrannou známkou ve Švédsku a dalších zemích.

7 V době, kdy vznikl spor, který je předmětem původního řízení, Factory Outlet, společnost podle švédského práva, praktikovala v buticích ve Švédsku přímý prodej oděvů a jiných doplňků z valné části značkového zboží pocházejícího z paralelních dovozů, zpětných dovozů nebo získaného mimo obvyklou distribuční síť majitelky předmětné ochranné známky.

8 V závěru roku 2000 společnost Factory Outlet uvedla na trh konkrétně soubor přibližně 25 000 kusů oděvů s ochrannou známkou Peak Performance poté, co nechala v tisku uveřejnit inzeráty o prodeji těchto výrobků za poloviční cenu.

9 Tyto výrobky pocházely z kolekcí společnosti Peak Performance Production z let 1996 až 1998. Byly vyrobeny vně EHP na účet této společnosti. Do EHP byly dovezeny za účelem prodeje.

10 Factory Outlet má za to, že oděvy nabízené k prodeji v letech 1996 až 1998 byly nabízeny v prodejnách nezávislých prodejců, zatímco Peak Holding je toho názoru, že se tak dělo v buticích Peak Performance Production.

11 V listopadu a prosinci 1999 patřily veškeré oděvy z tohoto souboru do nabídky oděvů určených k prodeji koncovým spotřebitelům v Kodani (Dánsko) v provozovně Base Camp, což je prodejna poskytnutá společností Carli Gry Denmark A/S, sesterskou společností společnosti Peak Performance Production. Soubor byl tedy tvořen zbožím, které se po sezónním výprodeji nepodařilo prodat.

12 Společnost Peak Performance Production prodala tento soubor společnosti COPAD International (dále jen „COPAD"), podniku usazenému ve Francii. Podle Peak Holding smlouva uzavřená při této příležitosti stanovila, že tento soubor nesmí být následně prodáván v jiných evropských zemích než v Rusku a Slovinsku s výjimkou 5 % z celkového množství, které může být prodáno ve Francii. Factory Outlet zpochybňovala existenci takovéhoto omezení a tvrdila, že o něm každopádně nevěděla, když soubor kupovala.

13 Společnost Factory Outlet tvrdila, že soubor získala od Truefit Sweden AB, společnosti podle švédského práva.

14 Je nesporné, že soubor neopustil EHP mezi okamžikem, kdy byl vyskladněn ze skladu společnosti Peak Performance Production v Dánsku, a jeho dodáním společnosti Factory Outlet ve Švédsku.

15 Společnost Peak Holding měla za to, že způsoby prodeje, které zvolila Factory Outlet, a zvláště pak její reklamní inzeráty, poškozovaly její práva z ochranné známky, a proto podala dne 9. října 2000 návrh na zahájení řízení u Lunds tingsrätt (Švédsko). Navrhovala, aby tento soud uložil společnosti Factory Outlet povinnost nahradit škodu, zakázal jí uvádět na trh a prodávat oděvy a jiné výrobky pocházející z předmětného souboru a nařídil zničení tohoto zboží.

16 Factory Outlet navrhla zamítnutí návrhu žalobkyně. Tvrdila, že sporné zboží bylo uvedeno na trh v EHP společností Peak Holding tak, že posledně jmenovaná nemá právo zakázat užívání ochranné známky při prodeji zboží.

17 Factory Outlet zaprvé tvrdila, že zboží bylo uvedeno na trh tím, že je Peak Performance Production dovezla na vnitřní trh a zaplatila z něj příslušné clo s úmyslem prodat toto zboží ve Společenství. Zadruhé uplatňovala, že zboží bylo uvedeno na trh tím, že bylo nabídnuto k prodeji nezávislými prodejci. Zatřetí tvrdila, že bylo uvedeno na trh tím, že ho společnost Peak Performance prodávala ve svých prodejnách, jakož i v prodejně společnosti Base Camp a že za těchto podmínek bylo nabídnuto spotřebitelům. Factory Outlet začtvrté tvrdila, že zboží bylo v každém případě uvedeno na trh tím, že bylo prodáno společnosti COPAD, aniž by bylo třeba zkoumat, zda se tak stalo s omezením následného prodeje na vnitřním trhu, či bez takového omezení.

18 Společnost Peak Holding zpochybňovala skutečnost, že zboží bylo uvedeno na trh majitelem ochranné známky nebo s jeho souhlasem. Byla toho názoru, že třebaže došlo k vyčerpání práva z ochranné známky z důvodu, že zboží bylo nabídnuto

k prodeji v prodejně Base Camp, bylo toto vyčerpání přerušeno a právo z ochranné známky bylo obnoveno poté, co se zboží vrátilo do skladů.

19 Tingsrätt návrh zamítl, neboť měl za to, že zboží bylo skutečně uváděno na trh vzhledem k tomu, že bylo dostupné pro spotřebitele v prodejně společnosti Base Camp, a že právo z ochranné známky nemohlo být po této události obnoveno.

20 Společnost Peak Holding se proti rozsudku Lunds tingsrätt odvolala k předkládajícímu soudu.

21 Vzhledem k tomu, že Hovrätten över Skåne och Blekinge měl za to, že při řešení sporu mezi Peak Holding a Axolin-Elinor vyvstává otázka ohledně výkladu výrazu „uvedeno na trh" obsaženého v čl. 7 odst. 1 směrnice, rozhodl se přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je třeba považovat zboží za uvedené na trh z toho důvodu, že je majitel práva z ochranné známky:

a) dovezl na společný trh, přičemž zaplatil dovozní clo, s úmyslem prodat je na tomto trhu?

b) nabídl k prodeji ve svých prodejnách nebo v prodejnách společnosti, která je s ním propojená, aniž by však došlo k prodeji?

2) V případě, že zboží bylo uvedeno na trh v souladu s jednou z výše uvedených alternativních možností a že právo z ochranné známky tím bylo vyčerpáno, aniž by došlo k prodeji zboží, může majitel práva z ochranné známky přerušit toto vyčerpání tím, že přemístí zboží do skladu?

3) Je třeba považovat zboží za uvedené na trh z důvodu, že majitel známky je převedl jinému podniku na vnitřním trhu rovněž v případě, kdy si majitel při prodeji ochranné známky vymínil, že nedojde k následnému prodeji zboží na vnitřním trhu?

4) Má vliv na odpověď na třetí otázku okolnost, že majitel ochranné známky povolil nabyvateli při převodu souboru, jehož bylo zboží součástí, aby následně prodal malou část zboží na vnitřním trhu, aniž výslovně upřesnil, na jaké zboží se toto povolení vztahuje?"

K předběžným otázkám

K první otázce

22 Ve světle skutkového stavu věci v původním řízení je podstatou první otázky předkládajícího soudu to, zda čl. 7 odst. 1 směrnice má být vykládán tak, že zboží označené ochrannou známkou je považováno za uvedené na trh v EHP, jestliže je majitel ochranné známky dovezl do EHP za účelem jeho prodeje v něm nebo jestliže je nabídl k prodeji ve svých prodejnách nebo v prodejnách propojených společností, aniž by se mu je však podařilo prodat.

Vyjádření předložená Soudnímu dvoru

23 Peak Holding a Komise jsou toho názoru, že k vyčerpání práva z ochranné známky dochází pouze při prodeji zboží v EHP majitelem ochranné známky nebo s jeho souhlasem. V případech uvedených v první předběžné otázce toto právo podle nich vyčerpáno není.

24 Axolin-Elinor uplatňuje, že k vyčerpání práva majitele ochranné známky dojde ze samotného důvodu, že zboží bylo dovezeno do EHP, bylo v něm procleno a umístěno do skladu za účelem jeho následného prodeje. Podpůrně tvrdí, že právo z ochranné známky se vyčerpá, jestliže její majitel nabídne spotřebitelům zboží k prodeji, třebaže nabídka nakonec k prodeji nevede.

25 Švédská vláda má za to, že různé jazykové verze směrnice musí být chápány tak, že k tomu, aby zboží mohlo být považováno za uvedené na trh, vyžadují, aby majitel práva jednal směrem k trhu.

26 Zboží by tedy nemělo být považováno za uvedené na trh v EHP pouze z důvodu, že bylo majitelem ochranné známky do EHP dovezeno, v něm procleno a umístěno do skladu, neboť žádné z těchto jednání nesměřuje k trhu.

27 K vyčerpání dojde nejpozději tehdy, když majitel ochranné známky nebo kdokoli jiný, kdo získal právo užívat tuto ochrannou známku, nabídne zboží k prodeji spotřebitelům v EHP.

28 Naproti tomu k vyčerpání nedochází, jestliže majitel ochranné známky nabídne své zboží v EHP prodejcům, neboť nabídka prodeje se často týká jen určitého množství předmětného zboží. V tomto posledně uvedeném případě je nemožné určit zboží, vůči kterému došlo k vyčerpání. Mimoto nabídku, po které nenásleduje převod, nelze považovat za dostatečně konečný dispoziční úkon učiněný majitelem ochranné známky.

29 K vyčerpání práva by při dovršeném převodu na prodejce došlo pouze za podmínky, že tento převod bude jednáním směrem k trhu. Převod mezi společnostmi náležejícími k téže skupině by měl být považován za interní jednání v rámci skupiny, které nemá za následek vyčerpání práva.

Odpověď Soudního dvora

30 Je třeba připomenout, že na základě článků 5 až 7 směrnice dochází k úplné harmonizaci pravidel o právech z ochranné známky a definují se tak práva, která náležejí majitelům ochranných známek ve Společenství (rozsudky ze dne 16. července 1998, Silhouette International Schmied, C-355/96, Recueil, s. I-4799, body 25 a 29, a ze dne 20. listopadu 2001, Zino Davidoff a Levi Strauss, C-414/99 až C-416/99, Recueil, s. I-8691, bod 39).

31 Pojem „uvedeno na trh" v EHP použitý v čl. 7 odst. 1 směrnice je skutečností rozhodnou pro zánik výlučného práva majitele ochranné známky upraveného v článku 5 této směrnice (viz rozsudek ze dne 8. dubna 2003, Van Doren + Q, C-244/00, Recueil, s. I-3051, bod 34).

32 V právním řádu Společenství musí být tudíž vykládán jednotně (viz obdobně výše uvedený rozsudek Zino Davidoff a Levi Strauss, body 41 až 43).

33 Ze samotného znění čl. 7 odst. 1 směrnice nelze určit, zda musí být zboží dovezené do EHP nebo v něm nabídnuté majitelem ochranné známky k prodeji považováno za „uvedené na trh" v EHP ve smyslu tohoto ustanovení. Proto je třeba vyložit předmětné ustanovení s ohledem na systematiku a cíle směrnice.

34 Článek 5 směrnice přiznává majiteli výlučné právo, jež mu umožňuje zakázat jakékoli třetí osobě zejména dovážet zboží označené jeho ochrannou známkou, nabízet je, uvádět je na trh nebo je za těmito účely skladovat. Článek 7 odst. 1 obsahuje výjimku z tohoto pravidla spočívající v tom, že stanoví, že právo majitele je vyčerpáno, jestliže zboží bylo uvedeno na trh v EHP majitelem nebo s jeho souhlasem (viz výše uvedené rozsudky Zino Davidoff a Levi Strauss, bod 40, a Van Doren + Q, bod 33).

35 Soudní dvůr došel k závěru, že směrnice usiluje zejména o to, aby bylo majiteli zajištěno výlučné právo užívat ochrannou známku pro první uvedení zboží, které je touto ochrannou známkou označeno, do oběhu (viz zejména rozsudek ze dne 11. července 1996, Bristol-Myers Squibb a další, C-427/93, C-429/93 a C-436/93, Recueil, s. I-3457, body 31, 40 a 44).

36 Mimoto uvedl, poté co upřesnil, že uvedením na trh vně EHP není nevyčerpáno majitelovo právo bránit dovozu tohoto zboží uskutečněnému bez jeho souhlasu, že zákonodárce Společenství tímto umožnil majiteli kontrolu nad prvním uvedením zboží označeného ochrannou známkou na trh v EHP (viz rozsudek ze dne 1. července 1999, Sebago a Maison Dubois, C-173/98, Recueil, s. I-4103, bod 21; výše uvedené rozsudky Zino Davidoff a Levi Strauss, bod 33, a Van Doren + Q, bod 26).

37 Zdůraznil dále, že čl. 7 odst. 1 směrnice usiluje o to, aby bylo umožněno pozdější obchodování se zbožím označeným ochrannou známkou, aniž by tomu mohl majitel bránit (viz rozsudek ze dne 23. února 1999, BMW, C-63/97, s. I-905, bod 57, jakož i výše uvedený rozsudek Sebago a Maison Dubois, bod 20).

38 Dále rozhodl, že aby ochranná známka mohla plnit svoji roli zásadního prvku systému nenarušené hospodářské soutěže, kterou se Smlouva snaží nastolit, musí zaručovat, že veškeré zboží nebo služby, které označuje, bylo vyrobeno nebo byly poskytnuty pod kontrolou jediného podniku, kterému může být přičítána odpovědnost za jejich kvalitu (viz zejména rozsudek ze dne 18. června 2002, Philips, C-299/99, Recueil, s. I-5475, bod 30).

39 V projednávané věci není zpochybňováno, že když majitel ochranné známky prodá zboží označené svou ochranou známkou třetí osobě v EHP, uvádí je na trh ve smyslu čl. 7 odst. 1 směrnice.

40 Prodejem, jenž umožňuje majiteli získat hospodářskou hodnotu z jeho ochranné známky, se vyčerpají výlučná práva přiznaná směrnicí, konkrétněji právo zakázat třetí osobě, která zboží nabyla, aby je následně prodala.

41 Naproti tomu, jestliže majitel doveze své zboží za účelem jeho prodeje v EHP nebo je v něm nabídne k prodeji, neuvádí je na trh ve smyslu čl. 7 odst. 1 směrnice.

42 Takovými úkony se totiž na třetí osoby nepřevádí právo nakládat se zbožím označeným ochrannou známkou. Neumožňují majiteli získat z ochranné známky hospodářskou hodnotu. I následně po takovýchto úkonech si majitel zachovává zájem na udržení úplné kontroly nad zbožím označeným jeho ochrannou známkou, aby zejména zajistil jeho kvalitu.

43 Mimoto je třeba uvést, že čl. 5 odst. 3 písm. b) a c) směrnice, jímž se upravuje obsah majitelova výlučného práva, rozlišuje zejména nabízení zboží, jeho uvádění na trh, jeho skladování za těmito účely a jeho dovoz. Znění tohoto ustanovení proto rovněž potvrzuje, že dovoz nebo nabízení zboží v EHP nelze pokládat za jeho uvedení na trh.

44 Na první otázku je tedy třeba odpovědět tak, že čl. 7 odst. 1 směrnice musí být vykládán tak, že zboží označené ochrannou známkou nelze považovat za uvedené na trh v EHP, jestliže je majitel ochranné známky dovezl do EHP za účelem prodeje v něm nebo jestliže je nabídl k prodeji spotřebitelům v EHP ve svých prodejnách nebo v prodejnách propojené společnosti, ale nepodařilo se mu je prodat.

K druhé otázce

45 Druhá otázka je položena pouze pro případ, že by bylo na první otázku odpovězeno kladně.

46 Není tudíž třeba na ni odpovídat.

K třetí otázce

47 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je to, zda za takového skutkového stavu, jaký je ve sporu v původním řízení, ujednání o zákazu následného prodeje v EHP obsažené v kupní smlouvě uzavřené mezi majitelem ochranné známky a subjektem usazeným v EHP vylučuje uvedení na trh v EHP ve smyslu čl. 7 odst. 1 směrnice, a brání tudíž vyčerpání majitelova výlučného práva v případě následného prodeje v EHP v rozporu s tímto zákazem.

Vyjádření předložená Soudnímu dvoru

48 Peak Holding zdůrazňuje, že vyčerpání práv upravené v čl. 7 odst. 1 směrnice předpokládá uvedení na trh samotným majitelem nebo s jeho souhlasem. K vyčerpání práv je tedy v obou případech nutný souhlas majitele. Nedochází k němu tudíž v případě prodeje zboží majitelem ochranné známky, jestliže si tento majitel sjedná, že si zachovává svá práva z ochranné známky. V případě, že by toto ujednání nebylo dodrženo, zboží by nebylo uvedeno na trh se souhlasem majitele ochranné známky, takže by nedošlo k vyčerpání práv.

49 Axolin-Elinor, švédská vláda a Komise mají za to, že takové ujednání, jaké je uvedeno v třetí otázce, nebrání vyčerpání práv, které nastává ze zákona. Takovéto smluvní ujednání nelze namítat vůči třetím osobám. Nedodržení zákazu následného prodeje je porušením smluvního závazku, a nikoli porušením práv k duševnímu vlastnictví. Smluvním stranám tedy není ponechána možnost rozhodovat o právních následcích vyčerpání práv vůči třetím osobám, ať už jsou zamýšlené následky dohody na smluvní povinnosti jakékoli. Odlišný výklad by byl v rozporu s cílem čl. 7 odst. 1 směrnice.

Odpověď Soudního dvora

50 Článek 7 odst. 1 směrnice podmiňuje vyčerpání práv podle práva Společenství buď uvedením na trh v EHP samotným majitelem ochranné známky, nebo uvedením na trh v EHP třetí osobou, ale se souhlasem majitele.

51 Z odpovědi na první otázku vyplývá, že za takového skutkového stavu, jaký je ve sporu v původním řízení, předpokládá uvedení na trh majitelem ochranné známky prodej zboží tímto majitelem v EHP.

52 V případě takového prodeje čl. 7 odst. 1 směrnice dále nepodmiňuje vyčerpání práva z ochranné známky souhlasem majitele s pozdějším obchodováním se zbožím v EHP.

53 Vyčerpání práv je následkem samotného uvedení na trh v EHP majitelem ochranné známky.

54 Případné smluvní ujednání obsažené v kupní smlouvě, na jejímž základě se uskutečňuje první uvedení na trh v EHP, ohledně územního omezení práva následného prodeje zboží se dotýká pouze vztahů mezi smluvními stranami této smlouvy.

55 Ujednání nemůže bránit vyčerpání práv upravenému směrnicí.

56 Na třetí otázku je tudíž třeba odpovědět tak, že za takového skutkového stavu, jaký je ve sporu v původním řízení, ujednání o zákazu následného prodeje v EHP obsažené v kupní smlouvě uzavřené mezi majitelem ochranné známky a subjektem usazeným v EHP nevylučuje uvedení na trh v EHP ve smyslu čl. 7 odst. 1 směrnice, a nebrání tudíž vyčerpání majitelova výlučného práva v případě následného prodeje v EHP v rozporu s tímto zákazem.

Ke čtvrté otázce

57 Čtvrtá otázka předpokládá, že na třetí otázku bylo odpovězeno tak, že smluvní ujednání uvedené ve třetí otázce vylučuje uvedení na trh v EHP, dojde-li k následnému prodeji v EHP v rozporu se sjednaným územním omezením.

58 Není tudíž třeba na ni odpovídat.

K nákladům řízení

59 Výdaje vzniklé švédské vládě a Komisi, které Soudnímu dvoru předložily vyjádření se nenahrazují. Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

1) **Článek 7 odst. 1 První směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách, ve znění Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992, musí být vykládán tak, že zboží označené ochrannou známkou nelze považovat za uvedené na trh v Evropském hospodářském prostoru, jestliže je majitel ochranné známky dovezl do Evropského hospodářského prostoru za účelem prodeje v něm nebo jestliže je nabídl k prodeji spotřebitelům v Evropském hospodářském prostoru ve svých prodejnách nebo v prodejnách propojené společnosti, ale nepodařilo se mu je prodat.**

2) **Za takového skutkového stavu, jaký je ve sporu v původním řízením, ujednání o zákazu následného prodeje v Evropském hospodářském prostoru obsažené v kupní smlouvě uzavřené mezi majitelem ochranné známky a subjektem usazeným v Evropském hospodářském prostoru nevylučuje uvedení na trh v Evropském hospodářském prostoru ve smyslu čl. 7 odst. 1 směrnice 89/104, ve znění Dohody o Evropském hospodářském prostoru, a nebrání tudíž vyčerpání majitelova výlučného práva v případě následného prodeje v Evropském hospodářském prostoru v rozporu s tímto zákazem.**

Podpisy.